

Ce se întâmplă dacă nimerești într-o cameră unde poți să vezi cupluri care se perindă pozând, fără să știe că sunt parte din cadrul unui tablou. Donald Simionoiu este artistul la care multe lucruri se întâmplă în fundal. În fundal nu stau naturi moarte, obiecte neneesare. Fundalul este tapetul unor camere raportate la dinamica cuplurilor.

Degeaba te-ai încrezut în culorile și transpunerile autohtone ale unor membri proveniți din așa numita clasă mijlocie. Imaginea colorată și ordonată a clasei de mijloc provine și din tablourile de propagandă patriotică axată pe familia nucleară și cuplurile de tineri comuni. Sorgintea familiei cu salariu mediu împreunează retorica pop-cultistă a unei sacrada familia cu părul oxigenat de curând. Mama Marlyn cu pruncul este parte din sfânta familie de acasă. Aproape tributar unui spirit frugal, Donald Simionoiu lasă hainele să vorbească despre vechea cămașă albastră muncitorească, de floarea ținută în mână. Muncitorul poartă blue collar, iar meseria lui e fără nume - îndeplinește servicii. Dar cuplul poate fi și noua clasă de afaceriști care poartă în ei urmele distinctive ale pretenției lor politice. Viața lor privată și cea publică e una și aceeași, iar asta se vede pe reverul înroșit de cămășile Versace. Ochii ei sunt ațintiți undeva în/afara existenței de fotoliu matlasat. Pisica merge pe interiorul cadrului. Iar cadrul este lumea noilor cutume de salon, prosperitatea luxată care se plimbă cățărata pe pereți. Donald Simionoiu este unul din cei care lasă tapetul social să lucească.

Ștefan Tiron

Text apărut în
Catalogul “32 Romanian Painters”, H’art Gallery, Bucharest, December 2005, p. 195